

Un. 534, 44.

B. m.

E L E V T H E R I A
XXV. PHILOSOPHIAE CANDIDATIS

QVI MAGISTRI CREANTVR

RECTORE MAGNIFICO

IOH. CHRISTOPH. GOTTSCHEDIO

LOGICAE AC METAPHYSICAE PROFESSORE PVBL

ET MAIORIS PRINCIPVM COLLEGII

COLLEGIATO

PROCANCELLARIO SPLENDIDISSIMO

GEORGIO FRIDERICO RICHTERO

P. P. DE MINORI PRINCIPVM COLLEGIO

BIBLIOTHECAE ACADEM. PRAEFECTO

DECANO SPECTABILI

CHRISTIANO AVGVSTO HAVSENIO

MATHEMATVM PROFESS. PVBL

CARMINE EDICIT

IOH. FRIDER. CHRISTIVS P. P

D. XVI. FEBR. A C. N. CID IDCC XXXXI

L I P S I A E

OFFICINA LANGENHEM

anam pro rebus speciem quicumque secuti
Errores varios exercent, in que dolores
Praecipitant, sese absoluunt, obstantia culpant.
Neutrum iure. quod imperium nisi praua voluntas
Deferret falsis, vltro meliora viderent.
Illi omnes, vt quisque gregem sectatur et hircum,
Ignarus verae qua ducat semita vitae,
Libertate opus est, aiunt. Sed lege paranda
Qua sit, vbi existat, sub qua noscenda figura,
Ignorant pariter vulgo, qui scire fatentur.
Non tibi liber ego videar, non qua libet ire,
Non possim quae fert animus, nisi si quid ineptis
Fragminibus librorum et glossis iura veterant?

III

Atque ea res quae fit credar nescire, meum que
Non sentire bonum? fidens ais, vt quis honesti
Officium ciuis simulas elapsè catasta.

Te licet haud cogat dominus, vis, cella, catenae,
Curatae que cutis facies finat esse decorum,
Nil tamen ex istis concessum sumere tentes:

Non tua sunt bona, quae captas: tua nulla voluntas.

Aude aliquid pulcri; sapere aude: ni tamen hinc te

Fermentum reuocet iecoris vetus, aegra cupido,

Aut metus, aut marcens ignauiam, spesue lucelli,

Quo minus efficias, quod suaferat ante voluntas.

Sperne voluptates: te splendor non iuuat auri:

Gloria non ducat: vera ratione gubernes.

Quidquid agis: tum tu dominos fugisse putator

Exemptus vinclis, ac re, non nomine, liber.

Non ea mancipio res in commune paratur.

Odit enim vitis obnoxia corda, nec vllis

Publica diua locis turbae se miscet inertis:

Nec non et fortes animos, iam iam que tenentes,

Saepe fugit deprensam: et adest vbi vita recedit.

Corpora qui primi mortales dura sub antris,

Qua fons, qua frondes, qua lectae glandis aceruus,

capit A

s A

Segregis

IV

Segregis in vitae misera ditione, fouebant;
Quod circum deserta et inhospita cuncta notarent,
Et pauidi filuis errarent praeda ferarum:
Quamuis indociles recludere pectora verbis,
Naturam fremitu tamen increpuere nouercam.
Semiferos autem, turbae si credimus, istos,
Quanta potest mentis conamine maxima fingi,
Cuique hominum similis posthac non tecta reuifit,
Aurea libertas amplexa est glandis in usu.
Nempe hos non ratio, non fas, non iura tenebant;
Si lubet? hoc vnum quaerebant: cetera, quae lex?
Quid decus? haud norant: sibi libera quaeque putabant.
At rationis egens vis illa cupita petendi,
Exitio citius, quam fortibus utilis ausis,
Virtuti tribuetur? et illa, inimica saluti
Praecipitet potius, quam seruet, summa bonorum?
Non nobis dubiae nocitura licentia vitae
Alternante animo, aut vergens in praua voluntas,
Libera dicetur: sed quae plenissima veri
Legibus admotis certa ratione regetur.
Cum vellent homines socialis praemia vitae,
Exosi loca sola, opis indiga, plena timoris,

VI.

Non ideo pulcro decedere iure volebant,
Et minus integra iam libertate putari,
Quod statuere sua quae vellent omnia lege.
Non velut ille, malus qui nollet seruus haberi,
Vni ego, dixit, hero, tu multis, legibus omnes
Subsumus. hic multos terret: metus inde tyrannum.
Sunt alii regum serui, reges que deorum,
Fatorum que dii, ad summam; parere necesse est.
Scilicet, vt dictis nonnulla reponere Dauis,
Et liceat pretiis rem veris quamque putare;
Tam quibus inuitis sunt addita iura, tibi quam
Inuito dominus, variis obnoxia rebus
Turba, tibi aequales, tegat etsi purpura, finto.
Contra, iura quibus sunt cunque volentibus apta,
Hi, ne tu cumules iuxta temerarius omnes,
Immunes, nec in arbitrio censentur: in illis,
Vir bonus est Dauis si forte vicarius, esto.
Nolis, quod nequeas. fieri natura verat quod
Non pote. quae bona sunt si exerces, omnia polles.
Liber is est, qui more bono, qui legibus vsus,
Audet iusta: nihil non audens, seruus habetor.
His diuersa agitant animo, qui summa capeffunt,

Vt

Ut magis in summo securi, quo magis infra
 Quisquis agit, domini sub iniquis vritur ausis.
 Scilicet induitur violandi copia iuris
 Ut mera libertas angore soluta metu que;
 Vis que potestatis damno per vulgus habendae,
 Muneris in speciem pulcros sibi sumit honores.
 Sed cuiunque licet rerum pernoscere causas,
 Libera corda minus tanto mortalibus esse,
 Quanto consiliis audent maiora, videbit.
 Quo fit, vt ille minus cura vacet atque labore,
 Sitque minus liber, moroso septus honore,
 Quem quia mortales multi curant que timent que,
 Multos continuo curet timeat que necesse est.
 Quod si diua sub officiis ac legibus illa,
 At ratio negat id fieri, constricta iaceret:
 Magnus honor plus officiorum iniungeret, addens
 Vincula et adstringens, quanto is se pluribus offert,
 Ac populo debet, populus cui debita reddit.
 Non igitur praefat quod quaerimus vlla potestas,
 Diuitiae que minus multo, plausus que theatri,
 Et fluxis animum quae pascit, dira cupido,
 Spem que dabit falsam, mox iras atque dolores.

Haec

VIII

Haec etenim seruos fere reddunt hos, quibus adsunt:
 Vnus liber erit sibi qui imperat, illa relinquit.
 Olim quisquis eis stimulis et carcere tortus,
 Vel sub auaritia turpi, vel Amore tyranno;
 Seruitium tolerasse memor fatearis iniquum.
 Stultitia quisquis, rude iam donatus, abisti,
 Intoleranda minus quaecunque ergastula dices.
 Nec pauci nugis vanos expendere honores
 Permissae soliti velut vnica praemia vitae:
 Si tibi dicendi quiduis datur ampla facultas:
 Dicendi recte? Bene habet: quando altius hac nil
 Libertate datur nobis nostraeque saluti.
 O mihi si semper contingat pauper amicus,
 Sortis blanditiis, aliaue probabilis vlla
 Non ope: sed veras qui fido e pectore voces
 Nil metuens promat monitor, vino que disertus.
 Talia te vero non ducunt. quaeritur ergo,
 Vt locus intempestiue sit quaeque loquendi,
 Hora que coenandi, quae te iuuet, hora quieti,
 Standi dum placeat, spatium que deinde sedendi;
 Mores vt libitum est, nec moribus vllius apti;
 Otia quando velis: tu cuilibet otia turbes.

Haec

His

His tibi tu rebus liber videare potens que?
 Hoc te felicem dices, feruum que putabis
 Si quis temporibus, rationi, rebus, amicis
 Diuidit haec, vero que vices humanior aptat?
 Non animum rebus, sed honestis omnia caussis,
 Et te, sis quamuis liber, submittere verum est.
 Attamen haec ignara petens plebecula metam
 Sepositam a vulgo magnis clamoribus vrget.
 Vt sibi concessum, cuius ut debita iura,
 Postulat hoc optatque bonum, quod nomine tantum
 Nouit, et haud vnquam constanti lege tenebit.
 Id neque vindicta, studiis nec inanibus, extra
 Quaeritur. est animi. non fit: ratione paratur.
 Vnius est sapientis, in aequa mente repostum.
 O mihi iam dicenda cohors, tironis ab armis
 Ad iustum veniens discrimen, et intima celsae
 Arcis templa cito ac posito scansura pauore:
 Legitimum est decus, huc nostro contendite ductu.
 Praemia victores ritu meliore feretis,
 Et pia non taciti ac tristis mysteria sacri
 Quam quibus attonitos veterum delubra piarunt.
 Sunt bona maturae, quae vos manet, omnia laudis.

XV

Illa que virtutis vos olim signa secutos,
Qua monstramus iter, vero transmittet honori.
Haec sacra litterulis manifesta in luce petuntur:
Nil tacitum. nec enim specubus detrusa madebunt
Corpora taurino lustrandorum vndique tabo:
Nec Cereris sacra sunt; aut mendax cista Lyaci:
Aut aliud sacri vice, quod delira vetustas
Credulitate mala expauit, nugas que silendas
Rem veluti magnam fido sub pectore pressit.
Nos aliter. Sacra sunt vt honesta, ita publica, nostra.
Et, ne vos subeat mirari, cur ego multum
Haec inter vera de libertate profatus,
Id repetam, puris animis ac libera dantur.
Attamen in verae quia nunc quoque limine vitae
Haeretis, dona haec cur sint immunia nostra,
Ingenuae qua re sint artes, lege solutae
Qua sint litterulae, quae praua licentia, tandem,
Conditione super vestra, mihi adeste docendi.
Iam primum simul huc in apertas tenditis vlnas
Clius Lipsiados, vacuum per inane tulistis
Incertos que pedes, plenos que erroris hiatus.
Vt tener in campo, docta mox arte domandus,

supalli

B

Huc

Huc modo et huc pullus procurrit ab vberē matris;
 Saepe super cautes lapsus, saxosā quē laesus
 Per loca, saepe tulit per acutos pectora sentes:
 Dum labor incessum moderatur, et vngula durat.
 Nam custodis egens nondum se respicit aetas:
 Nec tamen est illis monitor, non est comes vllus,
 Qui nemus hoc nostrum instabiles plerique pererrant.
 Quid veniant? qua ducat iter? non quaerere curant:
 Et raro accedunt digito monstrare valentem.
 More malo de se iuueni permittitur ipsi,
 Quid statuat: perimit vitae concessa facultas.
 Huic rerum in biuio, cum mens ignara laborat,
 Et pauet, et specie vitii fere ducitur insons,
 Arbitrio tali quae pestis acerbior obstet?
 Huic pateant omnes aditus ad templa remota,
 Qua vix deserto dignoscitur orbita cliuo;
 Cui dare se fas sit, quanquam occurrente magistro,
 Qui videat, nullo duce, praepediente iuuenta?
 Iudicet hic, Bauium ne sequi velit, an ne Maronem?
 Hic dicet, quantum satis est, vt claudere riuos,
 Lucifero veniente puer ne cesset? habebit,
 Qui possit legem discendi scire, modumque?

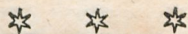
XII

Denique se doctum promittet et ipse magistrum?
Viuitur hoc pacto tamen, et placet error ephebis.
Libertatis enim falso sub nomine vulgo
Perniciosa datur petitur que licentia vitae.
Vos aliter, dilecta cohors: in pectore sancto
Qua ratio, qua lex valet, ac pulcrum decus, et fas,
Ingenuas artes ac libera corda professi.
Tum, quod apud Musas, in celsa Palladis arce,
Creuistis, qua stet nemorosa Academia, qualem
Si maneant Graiae vix asperventur Athenae,
Contemnat que senex nostros Gargettius hortos:
Talibus in studiis pulcro durate labori,
Apta que mansuro si pectora fertis honori,
Candida Palladiis libertas arcibus olim
Debita, continuo vestris sermonibus insit.
Nunc deus imperio vt firmet Germanica regna,
Incolument Regem nobis conferuet et illis,
Saluam eius velit vsque domum: pacem que per orbem
Terrarum, sacra, ius, artes, decus, integra praestet:
Si quales dixi, si pura mente litatis,
Expugnate ratis mecum pia numina votis.

Qui possit legem dandi...

Donatus

B. 2

GEORGIUS CHRISTIANVS TAVBNERVS

NEOHVSA MISNICVS

LVDI LITTERAR. LAVBANENSIS CONRECTOR

Neoehusa in montanis Misniae ad Boiohemiae finem, qua Floae flumen eum diuidit, opidulum est. Ibi, ut puto, natus TAVBNERVS, aliquo tempore litteris in hac Academia operam dedit: neque ea res successu caruit, aut experientium virorum laude. Quam ob causam, ut in litterario ludo Laubani Lusatae municipio conrektor mereret, anno superiore euocatus, summos Philosophiae profectendae honores ab ordine nostro et petiit, et codicillis eam in rem more maiorum editis, tulit: mox, secundum factam sibi cathedrae philosophicae potestatem, ex ea publice dissertationem propositam disputauit.

IOHANNES GODOFREDVS ALBERTI

SCHAFSTADIO MISNICVS

CVRAE SACROVM IN VICO MEGABOEHLAE DESIGNATVS

Schaffstadium, non procul Martisburgo ad occasum situm opidum, praefectura coniunctum est cum Laucstadio. Ibi diuinarum oraculorum interpretis et sui ordinis senior fuerat Christianus Godofredus Alberti, qui ex vxore Iohanna Theodora Stengeria suscepit hunc Iohannem Godofredum. Litterarum rudimentis ille per praeceptores, quos sedula parentum cura legerat, imbutus. a C. N. clo lcccxxv in gymnasium Martisburgense se contulit, ibique vsus est doctrina Vhsæ, Henkelii, Hoffmani, Kupferi, Kunadi. Gymnasio cum vale dixisset oratione, ut moris est, habita, Lipsiam transiit, in ciuibus nostris census Klausingio rectore, a C. N. clo lcccxxxiiii. In philosophia sectatus est Longolium et Birnbaum, artium magistros, et Hoffmannum, doctorem: in Theologia, Pfeifferum, Weisium, Tellerum, Wollium: in Hebraicis litteris, Sankium. A Weisio, quem maximopere colit, in numerum τῶν Φιλομαθῶν adscitum se esse praedicat. Denique, moderantibus Schaubio et Crusio artium magistris, dissertationes propositas publice defendit duas, alteram, *de metaphysica caute tractanda*, et *de corruptelis intellectus a voluntate pendentibus*, alteram.

In praefens curae sacrorum in vico, cui vocabulum *Groß-Böhl*, prope Offitium sito, designatus est.

PAVLLVS IACOBVS MARPERGER

NORIBERGENSIS

Patre optimo, cuius celebratum et gratissimum apud nos aliosque nomen est, cum is Noribergae curam sacrorum eius ciuitatis orator haberet, prognatus est. Quibus verbis non est obscurum designari Bernardum Waltherum Marpergerum, Regis nostri in senatu ecclesiastico consiliarium et sacrorum in aula regia Dresdae antistitem, virum consummata doctrina, exemplo totius vitae, meritis, muneribus, voluntate in hanc academiam eximia, venerandum. Is filium ineunte in pueritia constitutum Dresdam adduxit secum, et litterarum rudimentis, tum quibuscumque artibus informari haec aetas solet, diligenter instituendum curauit. A C. N. clo lxxxvii ad hanc urbem adeundam dimissum, et ciuibus nostris adscriptum rectore magn. Walthero, idoneis in disciplinam doctoribus, mihi que inter alios, tradidit. Ita autem hic versatus est noster, vt publicos ac probabiles earum artium, quas addiscendas sibi delegerat, doctores plerosque sedulo adire, atque eorum praelectionibus vt interesset. Humanitatis quidem litterarum et historiae causa Mascouium inprimis sectatus, et ex nostro ordine, Menzium, Kappium, Ioecherum, me quererum antiquarum in enarratione, assiduus audiuit. Eisdem quoque in litteris Marchio Frankioque operam dedit. Philosophiae addiscendae causa Hausenium, Mullerum, Schoenium adiit, quem praesertim egregia in se voluntate fuisse, atque animum iuuenilem salutaribus praeceptis et consilio rexisse, gratus profitetur. Ab his studiis ad iurisprudentiae studium rite atque ordine conuersus, Hommelio, Schoenio, Cramero, Laurentio, Riuino, doctoribus se usum ait. Mox, vti per legitima quoque experimenta ingenium ac doctrinam acueret adprobaret que suam, animum adiecit ad colloquia et declamationes meas academicas, in quibus inde ab aliquo tempore, praeclarae indolis adolentes, lectas ex omni litteratura et philolophia praeceptiones, inuicem defendunt et oppugnant. His autem adeo constanter interfuit, vt ad enodandas

varia-

XV
variarum sententiarum difficultates, neque iudicium in eo sub-
tile, neque memoriam eorum, quae didicisset, neque fermo-
nis facultatem, usquam desiderarem. Horum omnium, quibus
auditor adfuit, non modo collatam in se agnoscit operam: ve-
rum etiam praedicat officia, et prolixam in se voluntatem vi-
rorum in aliis litterarum partibus, quam quibus ipse se dedit,
celebrium, velut Waltheri, et cui perpetuus conuictor ad-
fuit, Telleri: Platneri item et Quelmalzii. Sic institutus lit-
terarum et philosophiae studiis velut aliquod corollarium ad-
diturus denique, anno huius saeculi xxxviii primos philoso-
phiae honores ab ordine nostro tulit, et anno superiore sen-
tentias propositas publice disputavit, defensore Christoph. Frider.
Goetzio.

CHRISTOPHORVS HENRICVS TRAPPIVS

TIEFFENSEA SAXO

Patre Ieremia Trappio philos. magistro ac diuinorum oracu-
lorum Tieffenseae interprete, et matre Christiana Elisabetha
Kunauia, anno huius post Christum natum saeculi xviii pro-
gnatus, ab ipso patre in litteris institutus, easque artes dili-
genter doctus est, quibus informari puerilis aetas solet. Ad
hanc academiam se contulit, et nomen inter ciues nostros
professus est, a C. N. dno 1699, rectori Riuiuo. Doctores
inter nos studiis suis delegit, in philosophia, Menzium,
Mullerum, Winclerum: in historia et philologia, Ioeche-
rum, meque, cuius praelectionibus in primis publicis assiduus
interfuit: in sacris litteris et theologiae causa, Klauingium,
Deylingium, Hebenstreitium, Hoffmanum, Wollium. Se-
cundum ea primis philosophiae honoribus ab ordiue nostro
est ornatus a C. N. dno 1700, recitationes que anno su-
periore *de Originibus rei Romanae*, vt mos a maioribus est
traditus, publice habuit, et theses philosophicas copiosas, at-
que honeste exercitae per omnes philosophiae partes indu-
striae testes, nuper admodum, a. d. xxviii Ianuarii publicatas,
e cathedra auditorii nostri, defensore sub se adscito Christ.
Frider. Kargio, disceptauit.

ER-

Celebre inter eruditos nomen tulit ex meritis parentis Gottlieb Wernsdorffii, doctoris theologi Vitebergae primarii, superintendentis per eam dioecesein generalis, et consiliiarii ecclesiasticae Querfurtensis. Mater est Margar. Catharina, Gregorii a Nitzsch, consilii sanctioris praesidis et cancellarii Gottorpia filia, Phil. Lud. Hannekenii theologi item Vitebergici neptis. Ex his prognatus anno huius saeculi XVIII, domesticae institutionis causa puer admodum traditus est Michaeli et Bodeno magistris, qui nunc ambo ludis litterariis rectores praesunt, ille quidem Colditii, hic Vitebergae. Dein orbatus patre, sub disciplina, quam laudat, Boetgeri, nunc ludi Mulhusani rectoris, profecit. Deinde ad ludum Portensem se contulit, ibi que Waltherum, Schrammum, Stubelium, Hubschium audiuit, et in primis Freytagium coluit, cuius etiam in domo et conuictu belle se habitum profitetur. Inde cum Vitebergam tenderet, Klausingii nostri, velut alterius parentis, auctoritate Lipsiae se retentum ait, et ciuibus nostris a C. N. MDCCLXXXVI. adscriptum, cum rector esset Boernerus. Mox commodum sibi accidisse, se que id grato animo agnoscere, vt annitente Carpzouio factorum Lubecae antistite, auctore vero Gerkenio senatore eius urbis, Schabbeliani beneficii alumnus fieret. Doctores sectatus est in philosophia discenda, Mullerum et Crusium; in omni historia, Ioecherum, in filii Latini praeceptis, Kappium, deinde Ernestium; in oratoria et Germanice declamandi vsu, Gottschedium; in colloquiis academicis, quibus controuersa theologiae capita excuterentur, Weisium et Hofmanum, Vitebergenfis Academiae hoc tempore theologum. Prae omnibus se Clausingio adhaesisse, velut suscepti iuuenilis ingenii nutritio, atque ex eius sermonibus sigillatim et theologiam hausisse memorat, et omnem philosophiae ambitum; etiam acuisse sensum colloquiis academicis eius ductu institutis. Pro quibus beneficiis ac liberali conuictu ei se felicem senectutem ex animo apprecari. A C. N. MDCCLXXXVII. in aede Paulli Apostoli, solemnii statuto ob sacra instaurata, orationem habuit, de reformatione a Paulo III. P. R. tentata, et commentationem a se compositam *de vera gloria* typis fecit excrberi. A C. N. MDCCLXXXVIII. de

de professoribus veteris ecclesiae martyribus disputavit, moderate Riuiuo. Secundum haec baccalaureus ab ordine nostro ante hos duos annos dictus, recitationes in C. Pedonis Albioniani elegiam secundam anno superiore per ferias Cereales more maiorum publice instituit. Subinde epistolas nonnullas, et nuper Latinam ad VVeisium, *de reuerentia* cet., publicauit.

GEORGIUS CHRISTIANVS TRAVSOLD

HAMBURGENSIS

Patrem habuit Christianum Trausoldum picturae linearis in aereis tabulis radio inscribendae artificem; matrem Catharinam Margaretham Koenigiam. Eam artem vulgo, sed parum diserte, chalcographiam, aut quod est deterius, caelaturam, aut, qui pessime dicunt, sculpturam solent vocare. Habet autem commendationem atque auctoritatem ea res, cum suo ingenio, graphices elegantia, mira que manuum in ducendis lineis subtilitate, tum etiam, quod illae tabulae chartis madidis, quae bibant e sulcis atramentum, magna vi incussae, quantavis copia facile multiplicant easdem lineas, parabili et gratissimo libris nostris et museis ornandis officio. Quod artificium noster, patre e viuis sublato, discendum primo, vt litterarum studiis alioqui ad sine, suasu auunculi, Conr. Koenigii, cuius laudat fidem et providentiam, sumisit: simul ad humanitatis litteras tractandas animum adiecit. Ludis igitur in aliis vrbis patriae aliquo tempore cum meruisset, ad Iohanneum Hamburgense, cui tum Hubnerus praecesset rector, se ait contulisse, ibi que magistris usum fuisse Werneró, Kunschio, Neudorfio, et, cuius inprimis voluntatem in se ac doctrinam praedicat, Mullero. In gymnasio eius vrbis audiuit Fabricium, Euerisium, Reinarum, Richeium, Dornemanum, Wolfium, qui et litteris ad humanitatem formarent, et philosophiae praeceptis ornarent. Sic instructus ad nostram academiam venit a C. N. MDCCXXXVIII, ciuibus adscriptus rectore Kappio. Doctores in hac vrbe habuit in rhetorica et re poetica, rursus Gottschedium; in litteris latinis, Ernestium, cuius in se prolixam fuisse voluntatem memorat; in Graecis, quantum ad enarrationem characterum Theophrasti, Schafsaufium: in historia, Ioecherum: in re litteraria recentiore, Menzium: in iure, Riuium, Hommelium, Mascouium, Petermanum, ac rursus Schellhaferum. Secundum ea anno

C

superio-

superiore prima philosophiae laurea ab ordine nostro est co-
honestatus.

FRIDERICVS AVGVSTVS IVNIVS

L I P S I E N S I S

Parentes habuit Vlricum Iunium mathematicum quondam in
hac academia professorem publicum, et Annam Elifabetham
Oleariam, quos puer admodum rapientibus fatis amisit. Vtrius-
que nominis apud nos grata memoria est. Ex his natus in hac
vrbe anno huius post C. N. saeculi xviii, mature in discipli-
nam datus fuit praeceptoribus idoneis. Eos commemorat,
Hebenstreitium, Schmeiserum, Opitium, Cramerum, philoso-
phiae magistros omnes, et hoc tempore diuinorum oraculo-
rum, in suo quemque grege, interpretes: eorum que valde lau-
dat fidem atque industriam. Id praesertim ait factum, et alias
quoque in se deriuatus commoditates fuisse, egregia cura et
prouidentia virorum, qui parentum vicem subirent, beneuo-
lentium. In quibus memorat nostri ordinis professores duos
Olearium, eundem auunculum suum, hoc ipso tempore e-
vocatam ad caelestia, et Menzium; neque non eo nomi-
ne laudat celebrem inter nos medicinae doctorem Baltha-
saram Frider. Jacobi. In ludo quoque praeceptis Dresleri, Ort-
lobii, Haltausii: quorum opera cum publice, tum etiam priua-
tim, totis sex annis se profecisse gratus agnoscit. Post illa cen-
sus est in academiae ciuibus a C. N. c1810ccxxvii. rectore
Walthero et doctoribus vsus est in philosophia, Oleario et
Mullero; in mathematicis, Richtero; in litteris humanitatis et
historia, rectore hoc tempore magnif. Gottschedio, Menzio,
Kappio, Ioechero: quibus omnibus se plurimum debere profi-
tetur. Inprimis eo, et aliis nominibus, se obstrictum dicit af-
fini suo Hebenstreitio, cui medicinam forensam docenti, et ca-
dauera e disciplina artis secanti, auditor adfuit. In iurispru-
dentia addiscenda sectatus est Iureconsultorum ex ordine Ri-
vinum, dein Mullerum, Feustelium, quem in historia quoque
audiuit, Marchium, et Richterum artium magistrum. Ingenii
denique exercendi causa velitationibus colloquiorum inter-
fuit, moderante philosophicis quidem, Oleario, iuridicis, Mylio.

CHRISTIANVS

CHRISTIANVS GODOFREDVS SEYLERVS

NERCHAVIA MISNICVS

Nerchauia opidulum Wurzenensis praefecturae, non multum abest Milda fluuio, Grimae propius quam Wurzenae. Ibi natus Christianus anno huius saeculi xx, patrem habet Ioh. Godofredum Seylerum, philosophiae magistrum et sacrorum curam in illo vico et Caneuitii plus annis xxx. gerentem: matrem Annam Sophiam Reitzschiam. Mercaturae primum destinatus exercendae, constanti in litterarum studia amore, et ingenii, vt solet fieri, experimentis peruicit, vt idoneis in disciplinam magistris traderetur. In his grato animo agnoscit fidem ac diligentiam Gifmani, tum in Wurzenfi ludo conrectoris, nunc ad sacrorum curam Porsenae, qui non procul Leucopetra vicus est, admoti. Inde Palaeopolis eum ad Plissam nostram institutione gymnasii poliuit sui, praeuentibus Moerlino et praesertim Webero, cuius singulariter in se erudiendo voluntatem dexteritatem que praedicat. Noster factus est ciuis a C. N. **MDCCCXXXVIII**, Kappio rectore. In philosophia discenda sectatus Winclerum, et pressius Hoffmanum, cui item matheseos cognitionem se debere ait: in theologia doctores, Pfeifferum, ad superos euocatum anno decursu, et inprimis Weisium, cuius etiam operam dexteritatem que in ingenio adolescentis tentamine et per colloquia exercendo laudat. In legibus interpretandi oracula diuina tradendo Deylingium audiuit; in litteratura Hebraica, Chaldaica, cetera orientis antiqui, Hebenstreitium: rursus in colloquiis, Sankium: in declamandi facultate, Gottschedium et Schellhaferum.

IOHANNES GOTTLIEB FRIDERICI

LIPSIENSIS

In hac vrbe natus a C. N. **MDCCCXXII** patre Gottlieb Friderici philosophiae ac medicinae doctore, in exercenda ea arte inter nos celebrato. Matrem habuit Annam Rosinam Waltheriam, quae ante annos aliquot fato concessit. Cum primum puerilis aetas admitteret doctrinam humanitatis litteris diligenter institutus est, Wollio praesertim egregio hanc in rem auctore. Eius enim singularia in se merita praedicat, et Grae-

cis Latinis que litteris ab eo se imbutum ait. Ciuibus huius academiae adscriptus a C. N. MDCCCXXXV, rectore Lehmanno. Wollii item ductu philosophiae se operam dedisse proficitur, cum illius ad sensum, tum secundum placita Ridigeri Doctoribus inter nos usus est, in re litteraria cognitione que librorum, Ioechero; in physicae praeceptis, Richtero; in experimentis physicis, Menzio; in Mathesi, vt vocant, pura, Windlero. In arte medica, cui se patris exemplo dedit, praeter ipsius eximiam in filio erudiendo curam, quam gratus agnoscit et summo opere laudat, sectatus est primarios fere in illa tradenda viros. Waltherum enim audiuit qua clinicen; Platnerum sectionis anatomicae, et manus medicae in vulneribus dexteritatem, officium humani corporis structuram, morborum ingenia ac vires, alia id genus, docentem: Hebenstreitium item in sectione cadauerum: cui ob praeclaram in se formando industriad et fidem plurimum ait debere. Eiusdem dexteritatis causa, atque in re herbaria addiscenda, Ludeuigii scholis interfuit, eo que praeunte ac Pohlio, colloquiis academicis doctrinae causa, vt fit, institutis velitatus est. Cuius facultatis vt publice quoque honesta ederet specimina, ter e cathedra publicatas defendit commentationes. Semel moderatore Bornio, *de poenis libertorum ingratorum apud Romanos*: iterum ac tertio sub Ludeuigio, *de viis vrinariis in foetu*, et *de liquore pericardii*. Etiam sigillatim quaedam se periclitandi ingenii causa elucubrata, veluti *de aetate aurea* cet. typis stanneis excubri fecit; et nuperrime Wollio gratulabundus *de Pythia sapiente* epistolam.

IOHANNES CAROLVS RITTERVS

LIPSIENSIS

Natus in hac vrbe anno huius post C. N. saeculi XVIII, patrem habuit cognominem, qui eo tempore ad supremam conuentus Misnici curiam iuridicalem, quae secundum tempora quaternis per annum iudiciis Lipsiae cogi solet, caussarum procurator fuit, simul villis academicis praefectus: matrem Iohannam Vilelminam Graesiam. Orbatu patre in ipso aetatis ingressu, paternae vicis curam qui subiret, egregia beneuolentia inuentum fuisse Deylingium nostrum ait, eius que prouidentiam praedicat, et fausta ei quaeque cum incolumitate gratus appreca-

apprecatur. Mehlii item Iureconfulti curam laudat et propen-
sam ad se ornandum voluntatem. Institutione domestica sub
praeceptoribus profecit Ludeuigio et Glattio, quorum iste ad
ludum litterarium Camentiam, non ignobile in Lusatis muni-
cipium, postea vocatus est. Hinc in gymnasium Palaeopoleos
ad Pliffam concessit, ibi que magistros habuit, Moerlinum, cu-
ius valde laudat diligentiam ac fidem, Weberum, Gschwendi-
um, Meierum. Quale cum tirocinium posuisset in littera-
rum studiis sibi videretur, in urbem rediit patriam a C. N.
1710 CCXXXVII, censu noster factus rectore Walthero. Do-
ctoribus usus est, in philosophia discenda, Winclero: in litte-
ris Graecis et Hebraicis, Dekerto, ad curam sacrorum postea
vocato Butelstadium, quod est in Thuringis, qua nos Erfurtum
petimus, opidum. Usus est etiam Sankio: in theologia, Klausingio,
Deylingio, Wollio, Hoffinano, et rursus Sankio. Tentando et col-
loquiis academiis ingenium exercuit duce Deylingio. Secundum
ea nuper ei noster ordo primam philosophiae lauream decreuit.

IOHANNES ANDREAS VNGEBAVR

POELNIZIO MISNICVS

Polnitii vocabulo Iena Neostadium ad Orilam venientibus
vici viae in medio duo occurrunt, e quibus qui superior
tractu ad Neostadium dicitur, Iohanni Andreae natalis est.
Curae ibi sacrorum praestitit pater Andreas Iacobus, qui filium
hunc ex vxore Sophia Elisabetha Hebenstreitia suscepit a C. N.
1706 CCXXVI. Puer admodum educandus et litterarum rudi-
mentis imbuendus traditus est auo materno, Ioh. Dauidi He-
benstreitio, qui Neostadii ad Orilam sacrorum eo tempore
item antistites esset. Eius in disciplina octo annis creuit, et
praeceptorem praeterea habuit, Wendlerum A. M. et ludi
in eo opido rectorem. Cum viuere desiisset auus, Numbur-
gum a patre deductus, ad rectorem tum ludi Numburgensis,
ad finem sibi, nunc Torgauiam in vrbe sacrorum antistitem prima-
rium, qui his ipsis, quibus haec scribo, diebus summos in
Theologia honores in academia nostra fumsit, Ioh. Christia-
num Stemlerum. Ibi quoque aliquandiu sub disciplina Peu-
ceri et Schocheri, qui ludo litterario ea in vrbe praestent, fuit.
Lipsiam venit a C. N. 1733 CCXXXIII, in ciuibus nostris census
rectore Kappio. Theologiae primum et litteris Hebraicis
operam dedit, Ioh. Christ. Hebenstreitio auunculo suo doctore,
duce

duce ac monitore. In mathematicis et philosophia sectatus est, Haufenium, Gottschedium, Heinsium; in colloquiis academicis, Menzium. Deinde sectionibus cadauerum, Platnero praemonstrante et praeunte, cum interfuisset, atque altero auunculo, et in hac re, et in aliis artis quoque medicae partibus, exercente eum, in animum induxit, vt medicinae faciendae studia, prae illis, quibus ante adhaeserat, amplecteretur. Secundum quae anno huius seculi xxxviii dissertationem *de dentitione Secunda iuniorum*, praeside auunculo suo, publice defendit, et alteram, *de historia foliorum in plantis* moderante Plazio. Epistolam quoque ad illum, quo imprimis doctore se vsum in arte addiscenda profiteretur, a se conscriptam publicauit, *de epiphyssibus ossium* cetera. Inter ea beneficiis quibusdam cum publicae munificentiae, tum etiam gratiosi medicorum ordinis, et nationis Misnicae, adiutus est.

LVDOVICVS WILHELMVS WILDENHAYN
SVEINIZENSIS SAXO

Sueinizium est agri Saxonici, qua regi nostro subest, praefectura, in medio fere inter Torgauiam ac Vitebergam trans Eliftrum sita. Ibi natus Ludouicus anno huius saeculi xii, patre Ioh. Georgio Wildenhayn Numburgo oriundo, qui praefecturam eam tum iussu regis gerebat. Mater fuit Iustina Sabina Zewikeria item Numburgensis. Secundum domesticam institutionem Lucauiam in Lusatis a parentibus missus, profecit in litteris sub disciplina Crugeri ac Thilonis, rectorum eius ludi, e quibus ille hoc tempore Chemnitii sacrorum antistes est. A C. N. clō Iōcc xxxviii Grimam se contulisse, eo que in ludo principalis munificentiae alumnus adscriptum sex ex more annis meruisse ait, sub magistris, Ermelio, Schumachero, Eginolfo, Vlifio, Klimmio. Inter hoc vtroque orbatus parente, cum absoluisset id spatium, Lipsiam adiit a C. N. clō Iōcc xxxiiii, nostris adscriptus ciuibus rectore Kappio. In philosophia potissimum se sectatum fuisse ait Gottschedium, academiae hoc tempore rectorem magnif. in theologia, Klausingium, Deylingium, Hebenstreitium, Tellerum.

IOHANNES CHRISTOPHORVS KINDIVS
VERDENSIS MISNICVS

Verdauiam, siue, vt olim, Verda, non procul Cygnea vrbe opidum, neque longius multo abest a Plislae fonte.

Id

Id fluminis nomen, quando ei contigit Lipsiae latus irrigare, nobilissimis nostrorum studiis et poetarum carminibus satis celebratur, neque obscurum esse cuiquam potest. Atque ad eum fluuium Verdauia quoque sita, eadem praefectura cum Cygnea coniungitur. Ibi natus Kindius a C. N. clo lccc xviii parentibus honestis, qui instituendum eum litteratura Latina et Graeca tradiderunt Vogtio, et Foerftero: quorum ille vivit caussarum patronus, iste ad plures abiit ludi litterarii Verdaviae rector. Ab eo tempore in ludo Grimensi sex annos, vt mos est, exegit sub magistris Ermelio, Schumacher, Parfky, Wischio et Hauptio: quibus omnibus plurimum se debere profiteretur. Lipsiam translatus, nostris adscriptus est a C. N. cldccccxxv, Riuno rectore. Doctoribus operam dedit in addiscenda philosophia, Winclero; in mathesi, Hausio; in praeceptis stili latini, Kappio; in poesi, Gottschedio; in historia civili et litteraria, Ioechero; in Hebraicis Chaldaicis que litteris, Hebenstreicio et Clodio; in declamando, Pezoldo affini suo, et valde sibi, vt memorat, colendo: in legibus interpretandi sacra, Wollio; in morum e sacro codice praeceptis, Tellerio; in symbolicis libris intellegendis, Boernero; in reliqua theologia, Klausingio et Deylingio. Sub hoc praesertim, et sub Weisio, tentamine ingenii et colloquiis academicis frequenter se exercitum ait: Weisii quoque benevolentia adiutum, atque τῶν Φιλομαθῶν societate se adscriptum fuisse. Nuper natali Christi Servatoris carmen heroicum in aede Pauli apostoli publice recitavit, et moderatore dehinc Bosio A. M. quaestionem super aliquo sacri codicis loco, in quo quadrigarum Solis mentio inesse videri potest, e cathedra defendit. His ipsis quoque diebus Weisio honores in theologia summos oda Latina adcurate gratulatus.

IOHANNES GOTTLOB BURGER

NAUNDORFIO MISNICVS

Naundorffium, quod vicis plurimis vocabulum a nouitate inditum commune est, ad ipsum Lusatiae finem, in praefectura Radebergenfi situm, distinctionis causa maius appellatur. Ibi pater nostri Iohannes Godofredus villae suae praest, simul rem oeconomiam ill. Comitum a Friesen, Sconefeldio in vico, haud procul Dresda sito, curat; olim rationalis praefecturae

XXIII

Ei natus est hic filius ex vxore Dorothea Wenzelia a C. N. 1715. Secundum domesticam institutionem in gymnasium Budissinense se deductum; plurima diligentia et fide litteris eruditum fuisse memorat, a magistris, Bernauiero, quem plurimum post fata laudat, eius gymnasii tum rectore, dein Iano, Kalmano atque aliis. In eo curriculo cum plus quinque annis exegisset, Lipsiam venit a C. N. 1736, nostris adscriptus rectore Boernerio. In philosophia doctores habuit, Olearium, his ipsis diebus ad superos euocatum; Mullerum, Winclerum: in historia, Ioecherum: in litteris Graecis, rursus Olearium: in Hebraicis, Hebenstreitium et Sankium: in theologia omni, Klaußingium, quem praecclare de se meritum ait: in partibus harum litterarum, Deylingium, Pfeifferum, Weisum, Tellerum, Pezoldum. Deylingii enim ductu tentamine et colloquiis ingenium acuisse, et futuri muneris leges didicisse; sub Tellerio et Pezoldo declamandi praecepta, cum vtriusque beneuolentiae praedicatione testatur. Adiutum praeterea se fuisse fauore Iacobi, doctoris medici inter nos celebris, et Menferi, aedilitia in decurionibus huius urbis dignitate. Bis publice defendit petita e sacro codice argumenta, Mollero semel, et iterum Nahrio, philosophiae magistris moderantibus. Superiore quoque anno orationem in aede Pauli apostoli publice habuit. Nuper eum ordo noster prima philosophiae laurea cohonestauit.

PETRVS IOHANNES REINHART

CURIA NARISCVS.

Natus anno huius saeculi XVII, patre Iohanne Antonio, qui artificium inducendae tectis ardesiae, dum viueret, exercuit; sic enim lapidis furui ac fissilis tabulas appellant vulgo: matre Anna Catharina Dumferia. Hi parentes vt filium pro pietate sua, quam praedicat ille, recte instituerent, Curienfi gymnasio tradiderunt, vbi sub Voelkelio, Troegeris duobus, Steinharto, Ottone, Kappio, aliis que magistris profecit. Eodem tempore se Longolium quoque cum fructu audiuisse testatur et theologiae causae Mayerum sacrorum in eo opido antistitem. Lipsiam se contulit a C. N. 1736 atque inter ciues nostros census est rectore Boernerio. In hac vrbe manifestam in se adhuc extitisse diuini numinis benignitatem agnoscit, adiutus egregia multorum voluntate. Doctores

res habuit in stiliatini praeceptis, Kappium; in Hebraicis litteris et in metaphysica, Hebenstreitium: in litteris Graecis, Olearium: in omni philosophia, Winclerum: in logica, Ludeuigium, in historia sacra et civili, Ioecherum, meque: in theologia Boernerum, Klausingium, Deylingium, Pfeifferum, et rursus Hebenstreitium. et Weisium, et Tellerum, alios. Klausingium etiam, quo hospite utitur beneuolente, in tentando acuendo que colloquiis ingenio ducem secutus, sub eo publice theses scheda promulgatas defendit. Secundum ea nuper ab ordine nostro Baccalaureus dictus est.

GEORGIUS HENRICVS GOETZIUS

LIPSIENSIS

Patrem habuit Danielem Goetzius huius vrbs mercatore: mater est Regina Margar. Rosenfeldia. A quibus multa educatus cura, domesticae institutionis causa in disciplinam praefertim traditus est Ioh. Ad. Gschwendii artium magistri et hoc tempore Hierae in opido diuin. oraculorum interpretis, cuius fidem ac dexteritatem magnopere laudat. In ludum litterarium Portensem a C. N. CIOIOCCXXXI. delatus, et inter alumnos munificentiae principalis locum adeptus, praeceptoribus Freytagio, Walthero, aliis que, quorum opera tum res illa constitit, et quos ob beneuolentiam in se ac fidem valde praedicat, per annos sex profecit. Inde Lipsiam redux academicae ciuitati nomen dedit rectore Walthero, atque ab eo tempore singularem in se voluntatem et humanitatem expertus est, viri ad beneficiendum non minus, quam ad doctrinam et recta consilia promti, Weissi nostri, cuius plane se tutelae et custodiae tradiderit, ei que prospera quaeque pro bene in se consultis vt eueniant, grato animo iam nunc deum comprecetur. Doctoribus in hac academia operam dedit, philosophiae causa Mullero et Gottschedio; metaphysices, Hebenstreitio: et rursus ei, et Sankio, et Bosio, in Hebraicis litteris addiscendis: in theologia, Boernerio, Klausingio, Deylingio, Pfeifero, qui superiore anno ad meliorem vitam vocatus est: dein quoque Weisio ac Tellero. Idem eum, et Hofmanus, et Friderici, quae ex illis litteris reliqua videbantur, morum e sacris praecepta, interpretandi sacri codicis leges, declamandi inter sacra rationem, docuerunt: historiam cum catholica sacram Ioecherus, ius ecclesiasticum Schoenius, cuius item beneuolentiam laudat. Tendandum se quoque et colloquiis academicis acuendum praebuisse

D

se ait

se ait, Klaufingio, Deylingio, Weifio. Secundum haec philosophiae Baccalaureus nuper est ab ordine nostro creatus.

IOHANNES FRIDERICVS FEIGIVS

Natus hic a C. N. MDCCCXXI. Tobia Feigio patri eius nomen est, matri Mariae Rosinae Maieriae. In quo natus erat opido, quod Iauriensi in agro, ad Hebrum Silesiae, vt aliqui id flumen vocant, infra Lembergam situm est, parentes eum domestica primum institutione, hanc in rem magistro, cui nomen Wengero, dato, ad annum aetatis XII. litterarum rudimentis formandum curauerunt. Inde per annos ille duos Hirsberga, vt frequentiore in opido, praeceptore Zellero artium magistro, litteris Latinis Graecisque addiscendis se dedit, mox Budissinam petens, ludo ibi litterario operatos, Ianium et Weisium magistros, alteris duobus annis audiuit, et rursus ad priorem conuersus sedem, Henselium, et Weimanum, qui scholis honestarum artium praeeffent Hirsbergae. Ad nos delatus a C. N. MDCCCXXXVIII. huic bonae mentis ac liberalium disciplinarum vniuersitati insertus est Richtero rectore. Doctores sectatus est in philosophia, Mullerum; in theologia, Deylingium, Hebenstreitium, Tellerum, Weisium. Nuper ab ordine nostro primis philosophiae honoribus ornatus, sententias quasdam, vt mos est, edidit, et publice defendit, adscito Christiano Benedicto Kahlio, Hirsberga Silesio.

CHRISTIANVS LVDOVICVS STOLTE

LONGOSALISSA THVRINGVS

Multis constricta fibulis pepla deliciores olim Graecorum matronas gestauisse, si Aelianus litteris consignatum non tradidisset, neque poetae passim designarent, tamen ostenderent veterum signorum reliquiae. Maiores nostri ante ducentos prope annos, cum desissent incedere tunicis ad talos demissis et ampliter manicatis, braccati luxuriosius, fenestratis vestimentis ac variis, ingeniosa semper in cultus opulencia, nouum veluti genus fibularum inuexerunt. Sunt quaedam quasi capita clauorum alteri tunicae strictioris fimbriae adsuta, quae alterius fimbriae fissuris inserta, eam vt thoracem, per pectus et aluum decurrente ordine, alligant. Hos clauos, non ea tantum parte, qua conuenit, sed alias per vestimentum otiose sparfos, aureos interdum et argenteos, aut alius metalli lamina factos, nonnunquam gemmatos quoque ac gemmeos vidimus. In eo tamen
vfu.

XXVIII

Germanicis litteris, Gottschedium ac Maium. Qualem cum cognouisset ordo noster prima philosophiae laurea nuper exornauit.

CHRISTIANVS SAMVEL FORBIGERVS

LIPSIENSIS

Samuel Forbigerus medicinae doctor in hac vrbe fuit, qui ex vxore Susanna Magdalena Panischia hunc filium suscepit anno huius saeculi XIII. Eum patre mortuo educandum et litteris imbuendum custodiuit auus, qui Rogelitii prope Martisburgum vico sacrorum curam gerebat. Aui quoque post fata in Orphanotrophium, vt vocant, in suburbio Salinarum agri Magdeburgici, receptus est, vbi totis octo annis meruisse se ait sub magistris Silchmullero, sacrorum in aula Brenopolitana Baruthi nunc antistite, Baumgartio professore theologo academiae ad Salinas, Hagenio in gymnasio Coburgico nunc professore, et Immermano, gymnasii Magdeburgici conrectore. Hoc studio absoluto Ienam concessit a C. N. MDCCCXXXII. Doctores ibi factus est in mathefi et philosophia discendis, Hambergerum, Koehlerum, Carpouium, Reuschium; in historia, Buderum et Fabricium, in litteris Hebraicis, Tympium et Rufium: in theologia, Walchium et Weissenbornium. Rursus inde ad Salinas versus alteros tres annos in ea exegit academia, operam quae dedit audiendis in litteris Graecis et Hebraicis, Michaeli vtrique, et Callebergio; in historia, Schmeizelio, Zsackeuizio et Knappio. Nostrae academiae adscriptus est rectore Hommelio, sub finem anni a C. N. MDCCCXXXVIII. Ab eo tempore doctorum hic scholis interfuit, in historia, Ioecheri, in theologia, Deylingii, in colloquiis academicis, Hebenstreitii et Wollii. Ab ordine nostro prima philosophiae laurea nuper cohonestatus, moderante Hebenstreitio quaestionem *de erigendis capitibus in aduentu Messiae*, publice disputauit, et summos theologiae honores Weiffo et Telleri nostris collatos oda Latina publicata superioribus diebus gratulatus est.

GODOFREDVS SCHVTZIVS

WERNIGERODA SAXO

Vernigeroda cum arce opidulum, in agro Saxonico, qua Brunouicenses excurrunt fines, non procul Halberstadio, ad radices Brueteri montis situm, partem nominis e Theotisco vocabulo Rode traxit, quod commune ei cum opidis aliis ac vicis, significare locum arboribus earum que truncis impeditum, qualia sunt fere saltuosa, olim ab aliis obseruatum fuit. Celebris ea
et

et vetus Comitum Stolbergenſium ſedes, rectorẽ Lycei habuit Euftaſium Fridericum Schutziũ, cum ei filius Godofredus naſceretur, a C. N. 1010 1000 XVIII, dein Altonam vocatum, vt munus profeſſoris et gymnafii directoris ibi ſubiret, quod poſtea, ad ſacrorum illius municipii curam admotus, poſuit. Mater eſt Anna Eliſabetha Schmidia, Halberſtadio oriunda. Litterarum atque liberalium artium rudimentis diligenter imbutus patris ipſius opera, ſimul egregia inſtitutione patruelis Henrici Caroli Schutziũ, Vernigerodae item ludi litterarii rectoris, in Fridericianam ad Salinas academiã conceſſit anno huius poſt C. N. ſaeculi xxxviii, ibi que doctores ſecutus eſt in philologicis, Michaelis et Knappium; in philoſophia ac matheſi, Baumgarten, et Proſum, et Krugerum; in theologia, rurfus Baumgarten et Langium: quorum omnium fidem laudat ac doctrinam. In his honeſtarum artium et theologiae ſtudiis adiutum ſe fuiſſe, ait, conſilio Maieri diuin. oraculorum ea in vrbe interpretis: praeterea ſe totum dediſſe humanitatis litteris, et hiftoriae rerum que veterum cognoscendarum ſtudio, et poeſeos latinae facultati, cuius etiam quaedam edidiſſet ſpecimina, atque aliis litterarum ſtudioſis praecepta ſtili latini tradere coepiſſet. Denique ſuperiore anno, rectore magnif., qui etiam nunc praeſt, Gottſchedio, inter noſtros cenſus, in ſtadio coepto, praefertim oratoriae in ſacris, et iuris canonici cauſã, hic quoque ſe decurrere profitetur: prima philoſophiae laurea ab ordine noſtro nuper cohoneſtatus.

IOHANNES DAVID WENDLER

NEOSTADIO MISNICVS.

Iohannes Iacobus Wendler, Neoftadio ad Orilam haud obſcuro in opido cauſarum patronus a C. N. 1010 1000 XIII. ex vxore Ioh. Sibylla Zinsmania hunc filium ſuſcepit. Litteris primum imbutus eſt ſub magiſtris Dauide Wendlero et Kramerõ: e quibus ille ludo Neoftadienſi praefectus eſt. Vtriuſque laudat fidem et doctrinam. Numburgum inde conuerſus proficit ſub Stemlero, qui his ipſis, quibus haec ſcribimus, diebus, ſummos theologiae doctoris honores in hac academia tulit: eo tempore ludum eius vrbis regebat. Ibi quoque magiſtris uſus eſt Peucero et Schochero, qui adhuc ei rei praefunt. Lipſiam adijt a C. N. 1010 1000 xxxiii. ius ciuitatis noſtrae adeptus rectore Kappio. Doctoribus inter nos operam dedit, philoſophiae diſcendae cauſã, Mullero et Gottſchedio: humanitatis

in litteris et in historia, Ioechero, Menzio, Kappio: in theologia, Boernerio, Klausingio, Deylingio, Pfeiffero, Hebenstreitio, Weiffo, Tellero, Pezoldo, Fridericio.

IOHANNES FRIDERICVS IVGLER

WETTEBURGO MISNICVS

Wetteburgum vicus est, qui ad tertium lapidem Numburgum Ienam versus distat. Ibi patrem habet noster Iohannem Martinum artium magistrum et sacrorum interpretem in eo agro: matrem Susannam Dorotheam Friderici. Ex his natus anno huius post Christum natum saeculi XIII, sub disciplina primum Ioh. Martini Wagneri, quem praeceptorem a fide et probitate laudat, creuit: dein domi suae eum recepit auunculus Ioh. Christophorus Friderici, qui sacrorum agri Tautenburgici antistes, decessorem in eo munere auum nostri matrem habuerat. Illius in se curam et benevolentiam gratus praedicat, et in ludo post illa litterario Plauiae in Nariscis aliquo tempore se profecisse ait, beneficiis praesertim adfinis sui Godofredi Forsteri ornatum: mox in ludo Portensi principalis munificentiae alumnum, magistris Schrebero, Bessero, Weidnero, Freytagio, Hubschio, se usum, inprimis vero bene de se meritos coluisse, Waltherum, Schrammium, Stubelium, Hentschelium, Bernium. Eorum omnium diligentiam agnoscit et fidem. In hanc academiam delatus a C. N. CIO IOCC XXXIIII, adscriptus est ciuibus nostris rectore Kappio, atque sectari coepit in philosophia discenda, Mullerum; in humanitatis litteris, Kappium et Ioecherum, sibi que praesertim rerum antiquarum, quibus iurisprudentia illustratur, placuisse refert studia. In ipsa iurisprudentia doctoribus esse usum, Rechenbergio, Ioh. Flor. Riuiuo, Mascouio, Hommelio, Bauero, et rursus Mullero, cuius praelectionibus iuridicis per quatuor annos se interfuisse. Hoc absoluto stadio, benevolentia et iudicio Menkenii, qui Regis nostri a consiliis aulae, suo, et patris, et auito inter nos nomine claret, se adiutum profitetur eo praesertim, quod is adfini suo libero Baroni ab Hohenthal, regis nostri ab armorum consiliis sanctioribus, se custodem eximiae indolis filio futurum tradidisset. Ea in domo se biennium exegisse, atque eum fauoris et gratiae fructum cepisse. Inter haec scriptioni quoque operam dedit, *de eruditis Saxoniae principibus libello*, et *de iudice sedente ex antiquitatibus* epistolica ad Kappium doctorem suum dissertatione publicata.

CHRIST

CHRISTIANVS STEYERVS

AVMA NARISCVS

Auma siue Nariscorum, seu potius Misniae, qua Osterlandia dicitur, opidulum in finibus Nariscorum est, proxime ad Orilae fontem ad ortum, sui nominis riuo irrigatur. Ibi Christianus natus anno huius saeculi XVI, patrem habuit cognominem, vestigalibus eius agri regio nomine colligendis praefectum: matrem habet, Christianam Stauffiam. Posteaquam parentes domestica institutione et litterarum rudimentis imbuedum diligenter curauissent, in lyceo Schlizae opidi coepit mereri sub magistris Haynischio et Schlottero, qui eum ludum regunt, quosque doctrinae ac fidei nomine valde praedicat, eis que diuturnam et bonis omnibus affluentem vitam optat. Eos duces secutus plus annis sex, ad hanc academiam petendam animum adiecit, in albo ciuium nostrorum scriptus a C. N. MDCCCXXXVI rectore Boerero. Doctoribus inter nos operam dedit, in philosophia quidem, Menzio ac Mullero; in litteris Hebraicis, Chaldaicis, Syriacis, Hebenstreitio; in theologia, Boerero, Klausingio, Deylingio, Pfeiffero, Hebenstreitio, Tellero, Wollio. Beneuolentia praeterea Hebenstreitii se adiutum memorat.

MARTINVS THEOPHILVS DITTMARVS

SPREMBERGA LVSATVS

Patri cognomini, qui serenissimi Henrici Saxoniae ducis Sprembergae tum vitam degentis symphoniacis praefectus esset, postumus a C. N. MDCCCXVI ex vxore Anna Dorothea Frenkelia natus. Principalis in vtrumque parentem fauoratum eum aliquandiu fouit, et institutione, qua prima formatur aetas, beauit. Mox ad Salinas in Saxonibus ille ineunte puericia conuersus, in ludo litterario orphanotrophii, vt vocant, annis quatuor profecit. Inde Berolinum se contulit, vt in gymnasio Fridericiano (dem werderischen) litteris discendis operam daret. Vbi beneuolentia et Stahlii, in arte medica celebrati, et Kusteri eius gymnasii rectoris subleuatum se ait. Martisburgum postea, vt inopiam aliqua ampliore spe laxaret, vbi petisset, cum eum sereniss. Henrici munificentia, quae Sprembergae velut principali in umbra natum fouerat; et ibi, et postea Lipsiae, aliquantisper aluit, tum etiam idoneos doctrinae parandae magistros nactus est in gymnasio Martisburgensi Henkelium et Hofmanum. Ad nos transit a C. N. MDCCCXXXVII, ciuium

QK 4c 73216 X 237 3862

XXXII

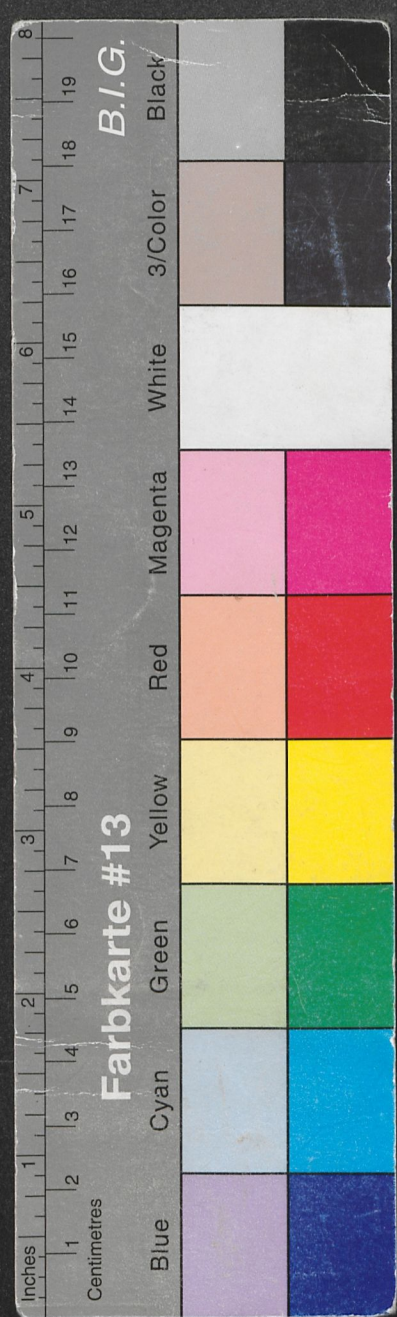
vium catalogo insertus rectore Baudiso. Doctores habuit in philosophia, Mullerum et Winclerum, quo in mathematicis quoque se usum esse profitetur: in re litteraria recentiore, et in velitando colloquiis academicis, Menzium; in litteris Hebraicis, Hagerum; in theologia, Klauingium, Weisium, Tellerum, Hofmanum, nunc Vitebergae docentem.

IOHANNES ADAMVS NONNE

ICTERISVSA THVRINGVS

Sacerdotum olim sodalitate, et hodie praefectura nobilis, ad Hieram fluuium sita in agro Gothano, Icterisusa est. Liceat enim Latinarum beneficio litterarum emollire obiter priscae asperitatis Germanica nomina. Aliter ea nullum os audeat recitare trans Alpes aut trans Rhenum figuratum: neque propterea, his velut fenticetis illi absterriti, curent ea, quae scribimus. Multa in flectendis ad has rationes peregrinis vocabulis doctorum virorum ante ducentos annos extitit dexteritas, quae deinde spreta aut ignorata, latinitatem nostrorum hominum pae-ne omnem barbarae neglegentiae quibusdam quasi maculis de-honestavit. Icterisusae igitur natus est noster a C. N. MDCCCXVIII patre Georgio Friderico, qui eam ad praefecturam sereniss. ducis Gothani nomine in actu rerum Commissarii vocabulo esset. Is instituendum litterarum rudimentis filium diligenter curavit, ea in re doctissimorum consilio usus, deinde in gymnasium Gothae inter adultiores collocandum a C. N. MDCCCXXXIII. Ienam conuersus anno sequenti, doctores ibi audiuit humanitatis in litteris perdiscendis, Kromeierum, Rufum, Hallbauerum; in philosophia, Koelerum, Carpo-vium, Herzogium, Hambergerum, alios; in historia, Struuium, Buderum, et rursus Herzogium; in theologia et historia sacro-rum, Walchium, Rufum, Syrbium; in iure canonico, Kemerichium. Postea cum mors parentis academicam illam conuer-sationem interpellasset, aliquo tempore Hilperusae Coburgici in Franconibus olim agri, iam sede ipsa principali Sax. ducum, vixit, in domum receptus Hommellii, qui sereniss. ibi ducis a consiliis eccles. est, et filio suo eum custodem et magistrum ad-hibuit. Interea quoque curae sacrorum vicinis in locis se sub-inde, et aliorum item adolescentum institutioni destinatum, Lipsia obiter salutata, Noribergam deuenisse commendatione Weisii nostri ait, vbi nobili adolescenti a Scheidlin comes da-tus, Lipsiam redire aliquando, si in fatis hoc sit, cogitet.

* * *

RM. 534, 44.

B. m.

Yc
7328

E L E V T H E R I A
XXV. PHILOSOPHIAE CANDIDATIS
QVI MAGISTRI CREANTVR
RECTORE MAGNIFICO
IOH. CHRISTOPH. GOTTSCHEDIO
LOGICAE AC METAPHYSICAE PROFESSORE PVBL
ET MAIORIS PRINCIPVM COLLEGII
COLLEGIATO

PROCANCELLARIO SPLENDIDISSIMO
GEORGIO FRIDERICO RICHTERO
P. P. DE MINORI PRINCIPVM COLLEGIO
BIBLIOTHECAE ACADEM. PRAEFECTO

DECANO SPECTABILI
CHRISTIANO AVGVSTO HAVSENIO
MATHEMATVM PROFESS. PVBL

CARMINE EDICIT
IOH. FRIDER. CHRISTIVS P. P

D. XVI. FEBR. A. C. N. CIO MDCC XXXXI

L I P S I A E
OFFICINA LANGENHEM

